

“אנושות”

גניה גדלמן הסדנה לאמנות יבנה

במיצב “אנושות” אשר קרם עור וגידים בתהליך שנמשך כחמש שנים, שלושים ושש עבודות העוסקות בייחודם של בני האדם באשר הם. אנשים השונים בתרבותם, במראם ובאורח חייהם. כל אחד מהפסלים מבטא רגשות שונים ותחושות המאפיינות את המין האנושי ביקום. הפסלים בגווני וורוד ואדום המאזכרים בשר מבשרינו, ניצבים על מסילה מעץ היוצרת מלבן סגור המשתלט על חלל הגלריה. מלבן המסמל עבור גניה מערכת חוקים. חוקים של תלות. חוקים של יקום. הפסלים מונחים במרחק זה מזה ויוצרים תחושה של קו ייצור ב”סרט נע”. למרות תחושה זו, לכל אחד מן הפסלים מעטפת רחמית ובה התרחשות ייחודית בהתאם להקשר הנושאי, התבוננות פנימית של האמנית. העמדת הפסלים מייצרת אווירה של ריקנות ומכאניות, אווירה המעלה שאלות ומגבירה את הסקרנות. גניה משתמשת בסמלים וסימבולים המייחדים כל פסל בסדרה ובחומרים נוספים הממחישים את האמירה האמנותית. בחירתה של גניה בנושא “אנושות” נובעת מדאגתה לכלל האנושות ומתחושה שהאנושות אינה למדה מההיסטוריה ומהלכת על חבל דק. כל נושאי הפסלים בסדרה הם למעשה מרכיבי האנושות. בפסל “פיתוי” הנבל מסמל את דוד המלך המפתה, המסוכן. “בחיים הוירטואליים” דמות אשר ראשה כלפי מטה, מסמלת את איבוד החושים האנושי. ביצה מסמלת את החיים ב”איומים”, את האגו ב”הישרדות” וראשוניות, לידה ב”אנושות”. זיהום האוויר מתבטא ב”זיהום” בחומרים עכורים בפוליאיסטר ואבנים קטנות את בני האדם המנסים לפרוץ החוצה. צבע אדום מסמל את הדם ב”מלחמות” וידיים אוחזות זו בזו מסמלות את הבדידות והסולידריות ב”תקווה”. “תקווה” הסוגרת את מעגל ה”אנושות” אך אינה נועלת אותו. היא משאירה פתח לפסלת גניה גדלמן להבין את עצמה ואת העולם. הפסלת גניה גדלמן, ילידת ברה”מ, עלתה לארץ ב 1975 עם משפחתה, הציגה בתערוכות רבות והשתתפה בסימפוזיונים לפיסול בארץ ובעולם, יוצרת באבן, נשענת על מסורת העבר ויוצרת חיבורים עכשוויים. הטבע מתמזג עם עולמה הפנימי והיסטוריה ומיתולוגיה חוברים לארועי היום יום.

אוצר: רוני ראובן

